

Назив књижевнога дела, име и презиме писца
„Прича о Таталији“ Весна Алексић

У овој причи се говори о једном дечаку који је чекао да добије сестру Наталију, а коју је звао Таталија. У почетку дечак се није радовао што треба да добије сестру. Сви су се радовали сем њега.

Једнога јутра мама и тата су морали да иду у куповину за ствари за бебу и решили су да позову дечака у помоћ. Дечак је послушао маму и тату. Када су завршили са куповином, дечак је рекао тати да је нешто заборавио, а тата га је питао шта то. Дечак му је одговорио да би желео да купи одело за експерименте. Тата се мало забринуо зато што је одело било скупо. Дечак му је рекао да у његовом плану није био поклон за Таталију, него одело за експерименте. Тата се распитао код маме где се налази радња и када су отишли до ње, нашли су то одело и тата је платио.

Једног лепог јесењег дана свугде је летело жуто лишће. Тог дана дадиља Цеца и дечак су посматрали кроз микроскоп један мали жути лист. Видели су да је листић са много разних боја и шара. А онда су кроз прозор посматрали звезде на небу.

Вест о Таталијином доласку је дошла у пола ноћи. Дечака су пробудили узвици и гужва и две бабе, три тетке, један ујак, деда и кумови. Након што су га пробудили, сви су честитали и говорили браво, свака част, благо теби, добио си сестру. Сви су га цмакали и вриштали на уво. Кум је донео торту на којој је шлагом било исписано име Наталија. Дечак је почео да се нервира јер су сви само причали о њој, а он се осећао да као он више не постоји. Тата је обећао дечаку да ће га водити у породилиште да посети секу. Тог јутра бака је дечака пожуривала да иду у породилиште са татом. Бака је стала сва важна пред огледало и рекла да жели да је унука види нашминкану и лепо сређену. Када су стигли у породилиште, дечак се много ужелео маме и после тога је поздравио и секу. Довели су их кући и бебу ставили да спава. Следећег јутра, беба је добила жутицу и три дана је само спавала. Мама и беба су се вратиле у болницу на пар дана. Тих дана дечак је био јако тужан и последње вечери је ушао код маме и тате у собу где је помиришао мамин шал и плакао. Тата га је видео како плаче и обоје су се растужили.

На крају су мама и беба дошле кући и сви су били јако срећни.

Ово прича ми се допала зато што сам из ње извукла поуку да не треба бити љубоморан на брата или сестру, већ треба да схватимо да нисмо мали и да је лепше када нас је двоје деце у породици. Нормално је да се сви обрадују беби, али деци то увек није лако да разумеју.

Ову књигу бих препоручила мојим вршњацима зато што се лако чита, а веома је pouчна.

